

forfaldstidspunktet. Morarenter skal erlægges senest ved betalingen af næste tidsfragt.

Stk. 2. Bliver tidsfragten ikke betalt i rette tid, skal tidsbortfragterten underrette tidsbefragteren herom. Når underretning er afsendt, kan tidsbortfragterten standse opfyldelsen af befragtningsaftalen, herunder nægte at laste gods eller udstede konnossement. Er betalingen ikke modtaget inden 72 timer efter underretningens afsendelse, kan tidsbortfragterten hæve aftalen.

Stk. 3. Har tidsbortfragterten standset opfyldelsen af aftalen eller hævet denne, kan den pågældende kræve erstatning, medmindre tidsbefragterten godtgør, at forsinkelsen med betalingen skyldes lovgivningsforanstaltninger, standsning af samfærdslen eller lignende hindringer uden for vedkommendes kontrol, og som denne ikke med rimelighed burde have taget i betragtning ved indgåelsen af aftalen, og hvis følger tidsbefragterten heller ikke med rimelighed burde have undgået eller overvundet.

Stk. 4. Betaler tidsbefragterten ikke forfalden tidsfragt, kan tidsbortfragterten kræve, at krav på skyldig rejsefragt og anden fragt, som tidsbefragterten måtte have krav på i anledning af frembortfragtning af skibet, overdrages af denne til tidsbortfragterten.

§ 392. Tidsfragt betales ikke for den tid, der går tabt for tidsbefragterten ved bjærgning, vedligeholdelse af skibet eller udbedring af skade, som tidsbefragterten ikke er ansvarlig for, eller i øvrigt på grund af tidsbortfragterens forhold.

Stk. 2. Tilsvarende gælder tidsbefragterens pligt til at dække udgifter vedrørende skibets drift.

§ 393. Går skibet tabt eller bliver det erklæret for ustandsætteligt, falder befragtningsaftalen bort, selv om tidsbortfragterten i medfør af aftalen kan indsætte et andet skib end det aftalte. Tilsvarende gælder i tilfælde af rekvirering eller lignende indgreb, når dette vil få væsentlig betydning for opfyldelse af aftalen.

Stk. 2. Bliver skibet borte, uden at det kan oplyses, hvornår ulykken indtraf, skal tidsfragt betales for tiden indtil 24 timer efter sidste underretning om skibet.

§ 394. Er skibet i en havn eller andet område, hvor der indtræder krig, krigslignende for-

hold eller en væsentlig forøgelse af krigsfare, kan tidsbortfragterten kræve, at skibet straks skal forlade området og bringes i sikkerhed.

Stk. 2. Tidsbefragterten skal ud over tidsfragten betale den forøgelse i præmien for skibets krigsforsikring, som følger af de rejser, tidsbefragterten kræver udført. Tilsvarende gælder krigsrisikotillæg til besætningen.

Stk. 3. Indtræder i kontraktperioden krig, krigslignende tilstande eller væsentlig forøgelse af krigsfare, og dette er af væsentlig betydning for opfyldelsen af kontrakten, kan såvel tidsbortfragterten som tidsbefragterten hæve kontrakten uden pligt til at betale erstatning.

Stk. 4. Den, som vil hæve aftalen, skal give meddelelse herom uden ugrundet ophold. Unnlader den pågældende dette, skal vedkommende erstatte den deraf følgende skade.

§§ 395–400. (Ubenyttede)

15. kapitel

Om befordring af passagerer og rejsegods

§ 401. Ved bortfragter forstås i dette kapitel den, som erhvervsmæssigt eller mod vederlag ved aftale påtager sig befordring med skib af passagerer eller af passagerer og rejsegods. Bortfragterten kan være reder, befragter (underbortfragter) eller anden.

Stk. 2. Ved passager forstås den person, der befordres eller skal befordres med skib i henhold til en befodringsaftale, samt den, som med bortfragterens samtykke ledsager et køretøj eller levende dyr, som dækkes af en aftale om befordring af gods.

Stk. 3. Ved rejsegods forstås enhver genstand, herunder køretøj, som befordres i tilslutning til en aftale om passagerbefordring, samt værdigenstande som nævnt i § 419, stk. 2. Ved håndbagage forstås rejsegods, som passageren har i sin varetægt eller i sin kahyt, eller som passageren medfører i eller på sit køretøj. Reglerne om rejsegods anvendes ikke, hvis godset befordres i henhold til et certeparti eller konnossement eller et dokument, som benyttes ved godsbefordring.

§ 402. Med undtagelse af § 408 og af, hvad der følger af §§ 430 og 431, kommer bestemmelserne i dette kapitel kun til anvendelse, såfremt andet ikke er aftalt eller følger af sædvaner.